

anseer for det Rette, og hvad det troer vil være til Landets Bedste; men jeg troer, at den Overbeviisning, det nuværende Ministerium har om, hvad der er til Landets Bedste, staaer i den meest skærende Modstrid med, hvad det store Fleertal af Folket anseer for nundgaaeligt nødvendigt for Statens Opretholdelse. Naar jeg nu har denne Overbeviisning, saa forekommer det mig, at det ligefrem er min Pligt at udtale dette, og forsaavidt Thingets ærede Medlemmer skulde dele denne Anskuelse, saa troer jeg ligeledes, at det for dem er Pligt at udtale sig i denne Retning; thi vi ere jo her for at udtale Sandheden frit og usorbeholdent. Det er Noget, vi skyldte Kongen og Folket, og jeg skal bidrage min ringe Skjær ved til. Men jeg indseer nu ikke, hvorledes Thingets ærede Medlemmer skulde kunne afgive den Erklæring, at de viskeligen have Tillid til, at det nuværende Ministerium vil gennemføre den Kongelige Kundgjørelse af 28de Januar d. A. i en blot nogenlunde taalelig dansk Retning. Det nuværende Ministerium maa dog gøre en stor Fordring paa Rigsdagens Tillid, naar det skulde vente, at Rigsdagen, inden den skilles ad, ikke skulde søge at gøre sin Opfattelse af disse Forhold gjældende. Og hvorledes skulde Rigsdagen kunne have en saadan Tillid til det nuværende Ministerium? Januarministeriet er det første af alle vore Ministerier, der ikke har anseet det for nødvendigt at meddele Rigsdagen nogensomhelst Oplysning om, hvorledes Sagerne Stilling er. De foregaaende Ministerier have gjort Krav paa Rigsdagens Tillid og erholdt denne, efterat de havde meddeelt de vedkommende Actstykker; det nuværende Ministerium fordrer derimod denne Tillid, uden at meddele Actstykker. Nu har jeg vel hørt, at der er bleven sagt, at det var en Umulighed at fremlægge Actstykkerne for Debattet; det er derimod ikke bleven sagt, hvorfra denne Umulighed skrives sig. Man kunde tænke sig, at det var paa Grund af, at udenlandske Magter satte sig imod, at Actstykkerne bleve meddeelte, men dette forekommer mig mindre rimeligt. Paa den anden Side er det maaskee muligt, at vore Diplomater ikke ansee sig for vel tjente med, at Actstykkerne angaaende denne Sag blive meddeelte Rigsdagen. Dette

forekommer mig rimeligere, men i ethvert Tilfælde skal intet af Thingets Medlemmer kunne afgjøre Noget i dette Spørgsmaal, da der Intet foreligger derom.

Den høitærede Conseilspræsident har i et tidligere Møde for den 28de Januar udtryffeligen erklæret, at Slesvig-Holsteinsmen var brudt; det var for den Kongelige Kundgjørelse af 28de Januar; havde det været efterat den Kongelige Kundgjørelse var bleven meddeelt, da kunde det næsten synes, at der laa en Haan i denne Erklæring; men jeg troer dog at maatte bemærke, at der ligger en forffjellig Betydning i Ordet: Slesvig-Holsteinsme. Den Slesvig-Holsteinsme, som ved Oprør med Baaden i Haand vilde løsrive sig fra Danmark og det danske Dynasti, den Slesvig-Holsteinsme er tilvisse brudt, men det er ikke vort Diplomatiens Skyld, det er vor tappre Hærs Skyld. Det var i Slaget ved Idsted, at den blev brudt, og den vilde allerede være bleven brudt i Slaget ved Bau, hvis ikke ved et excentrisk Indfald Oprørerne havde faaet Understøttelse fra en Regent, som i lang Tid havde været anseet for Danmarks Allierede. Hvis er altsaa Skylden, at Slesvig-Holsteinsmen er brudt, den Deel af Slesvig-Holsteinsmen, hvorom jeg her har talt? Det er udelukkende vor Hærs og ikke vort Diplomatiens Skyld. Men der er en anden Slesvig-Holsteinsme, og det er den, som repræsenteres ved det slesvig-holsteinske Ridderstab. Jeg tvivler ikke om, at Medlemmerne af det slesvig-holsteinske Ridderstab have en meget redelig Villie og have meget oprigtige Hensigter. Det kan, efter min fulde Overbeviisning, ansee det for den største Lykke for Slesvig, at det er knyttet saa nøie som muligt til Holsteen, og i ethvert Tilfælde er det berettiget til at ansee det for en stor Lykke for Holsteen, at Slesvig er knyttet dertil saa nøie som muligt; ja det kan maaskee ogsaa fra sit Standpunkt antage det for at være en meget stor Lykke for hele Danmark, hvis dette kom ind under det tydske Forbund, eller foreløbigen blev en Basalstat af det tydske Forbund. Det er meget muligt, at mange Medlemmer af det slesvig-holsteinske Ridderstab nærer denne oprigtige Overbeviisning, men denne Mening har jeg ikke. Men